

zei hij schrill. Geschrokken keken de dieren op, en ja, daar stond de heks, leunend op haar bezem. Ze keek langzaam de kring rond en toen viel haar blik op de denneboom, die zachtglanzend afstak tegen de donkere hemel. Een hele tijd zei ze niets. Toen zuchtte ze en fluisterde: "Wat mooi..." en hardop: "er moet nog een piek op, eigenlijk." Plaf! Op hetzelfde moment straalde er een helder lichtje op het topje van de boom. De heks knikte en zei een beetje verlegen: "Dan ga ik maar weer." En ze wilde weglopen. De haas, die net als alle anderen sprakeloos had toegekeken, sprong plotseling op. "Niks daarvan," riep hij. "Niet weggaan, hoho, U hoort er ook bij, wat is dat nou!" Hij liep naar de heks toe, gaf haar een arm en leidde haar naar de kring. "Opschuiven jongens," zei hij, en tot de heks: "Gaat U zitten, dame." De heks ging een beetje beduusd zitten. Ze voelde zich niet erg op haar gemak, maar toen ze merkte dat de dieren haar hartelijk toeknikten, ontspande ze zich. En toen er weer gezongen werd, zong zij het mooist van allemaal. Tussen twee Kerstliederen in, voelde de heks dat ze op haar rug getikt werd. Ze keek om en daar stond de egel. "Wat is er?" vroeg ze. "Niet om het één of ander," zei de egel, "maar vorige week..." Ineens glimlachte hij. "Ach, laat maar zitten," zei de egel, "Gelukkig Kerstfeest!"